09/09/2026

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Παναγίας Καλλίπετρας Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 8 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Παναγίας Καλλίπετρας Βεροίας.

Στο τέλος προχείρισε σε Αρχιμανδρίτη, τον αδελφό της Ιεράς Μονής Ιερομόναχο Θεοδόσιο Ερμίδη.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων: *«Ἐπήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λεγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπόν, παρασχών μοι σήμερον, τήν ἐκ πασῶν γενεῶν καί γυναι-κῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἁγνήν ἄχραντον Μητέρα σου».*

Ἕνα ἀπό τά πιό χαρμόσυνα γεγο-νότα στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότη-τος ἑορτάζει καί τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα καί πανηγυρίζει ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ ἱστορική αὐτή Ἱερά Μονή τῆς Σκήτης Βεροίας, πού εἶναι ἀφιερωμένη στό θαυμαστό αὐτό γεγονός τοῦ Γενεσίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἑκατομμύρια καί δισεκατομ-μύ-ρια ἀνθρώπων γεννήθηκαν στή γῆ, ἀνάμεσα στούς ὁποίους ἄνθρωποι σπουδαῖοι καί σημαντικοί. Καμία ὅμως γέννηση δέν ἔφερε στόν κόσμο ἕνα πρόσωπο τόσο μοναδικό καί τόσο ἅγιο ὅσο ἡ Ὑπεραγία Θεο-τόκος, ἡ «ἐκ πασῶν γενεῶν καί γυναικῶν προορισθεῖσα εἰς ἁγνήν ἄχραντον Μητέρα» τοῦ Θεοῦ, ὅπως ψάλλει σήμερα ὁ ἱερός ποιητής τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ὁ ἅγιος Ἀν-δρέ-ας Κρήτης.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἐξώσεως τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας ἀπό τόν παράδεισο, ἀνέμεναν τή σωτηρία καί τή λύτρωση πού εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Θεός. Κανείς ὅμως δέν γνώριζε πῶς θά γινόταν αὐτή πραγματικότητα. Ποιά θά ἦταν ἡ νέα Εὔα πού θά γινόταν Μητέρα τῆς Ζωῆς, τήν ὁποία ἡ παλαιά Εὔα μᾶς στέρησε μέ τήν παρακοή καί τήν πτώση, καί πότε θά ἐρχόταν τό πλήρωμα τοῦ χρόνου;

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶχε ὅμως τό σχέδιό της, πού ὅπως πάντα πραγ-μα-τώνεται μέ θαυμαστό τρόπο. Μέσα στό σχέδιό του ἦταν ἡ ἐπι-λο-γή τῶν εὐσεβῶν γονέων τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου, τῶν ἁγίων Ἰωα-κείμ καί Ἄννης, δύο ἀνθρώπων τῆς πίστεως καί τῆς προσευχῆς, γιατί προσευχή χωρίς πίστη δέν ἔχει ἀποτέλεσμα καί γιατί θαῦμα χωρίς πίστη δέν γίνεται.

Καί αὐτό πού ζητοῦσαν οἱ ἅγιοι Ἰωακείμ καί Ἄννα, νά λύσει δηλα-δή ὁ Θεός τά δεσμά τῆς ἀτεκνίας τους, ἦταν ἕνα θαῦμα, πού ὁ Θεός τό ἔκανε, γιατί ἡ προσευχή τους συνοδευόταν ἀπό πίστη. Καί ἐπειδή ἡ πίστη τους ἦταν μεγάλη, δέν ἔκα-νε μόνο τό θαῦμα πού περίμεναν καί γιά τό ὁποῖο τόν παρακα-λοῦ-σαν, ἀλλά ἕνα ἀκόμη μεγαλύτερο, τούς χάρισε «τήν ἐκ πασῶν γενεῶν καί γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἁγνήν ἄχραντον Μητέρα» τοῦ Κυ-ρίου μας.

Τό θαῦμα αὐτό πού ἑορτάζουμε καί τιμοῦμε σήμερα στό πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τοῦ καρποῦ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὀνομάζει καί πάλι ὁ ἱερός ὑμνο-γρά-φος τήν Παναγία Παρθένο, μᾶς παρακινεῖ ἀφενός νά δοξάσουμε καί νά εὐχαριστήσουμε τόν Θεό, μαζί μέ τήν ἁγία Θεοπρομήτορα Ἄν-να, γιατί δέν χάρισε μόνο σέ αὐτήν ἕνα παιδί, ἀλλά χάρισε καί σέ ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύουμε στόν Υἱό της, μία στοργική μητέρα, πού μεσιτεύει στόν Θεό γιά τή σωτηρία μας.

Μᾶς παρακινεῖ ὅμως ἀφετέρου νά κάνουμε τήν προσευχή πρός τόν Θεό καθημερινό ἔργο τῆς ζωῆς μας. Νά μάθουμε νά προσευχόμεθα μέ πίστη ἀκράδαντη καί μέ ἐπιμο-νή, καί νά ἐμπιστευόμεθα στόν Θεό ὅ,τι ἔχουμε ἀνάγκη καί ὅ,τι δέν μποροῦμε νά ἐπιτύχουμε μέ τίς δικές μας προσπάθειες.

Πολλές φορές προσευχόμεθα καί ζητοῦμε πολλά ἀπό τόν Θεό, ἀλλά τά ζητοῦμε κάποιες ἡμέρες καί ὕστερα ἐγκαταλείπουμε τήν προ-σπά-θεια, γιατί πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεός δέν μᾶς ἀκούει ἤ γιατί δέν εἴχαμε πράγματι ἀνάγκη αὐτά πού τοῦ ζητούσαμε.

Ξεχνοῦμε ὅμως τίς περισσότερες φορές νά τοῦ ζητήσουμε ὅ,τι χρει-ά-ζεται ἡ ψυχή μας. Νά τοῦ ζητή-σουμε πρωτίστως τή σωτηρία μας, ὅπως καί Ἐκεῖνος μᾶς προτρέπει, ἀλλά καί ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν ἀντι-κείμενο τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶ-νος καί τῆς προσπαθείας μας νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, εἴτε μέσα στή μοναχική ζωή εἴτε μέσα στόν κόσμο.

Ἡ σημερινή μεγάλη ἑορτή τοῦ Γενε-σίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά διδα-χθοῦμε ἀπό τήν προσευχή τῆς Θεο-προμήτορος Ἄννης καί νά μάθου-με νά παρακαλοῦμε καί ἐμεῖς τόν Θεό νά λύσει τά δεσμά τῆς πνευμα-τικῆς μας στειρότητος καί τῆς πνευματικῆς μας ἀτεκνίας.

Γιατί δέν ἀρκεῖ πάντοτε ἡ δική μας προσπάθεια γιά νά ἀπαλλα-γοῦμε ἀπό μία ἀδυναμία, ἀπό μία κακή συνήθεια, ἀπό ἕναν ἐφάμαρ-το λογισμό, ἀπό ἕναν πειρασμό πού ἐπιμένει, ἀπό ἕνα πάθος, χωρίς τή βοήθεια καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Γιατί δέν ἀρκεῖ ὁ δικός μας ἀγώ-νας γιά νά ξεπεράσουμε ἕνα πρό-βλημα καί μία δυσκολία πού μᾶς ταλαιπωρεῖ. Ἔχουμε ἀνάγκη τή θεία ἐπέμβαση.

Γιατί οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε ἀσθε-νεῖς γιά νά νικήσουμε τόν πειρα-σμό, ἀνίκανοι γιά νά ἀντιμετωπί-σου-με τόν ἀντίδικο τῆς ψυχῆς μας διάβολο, ἀδύναμοι γιά νά ἀποκτή-σουμε πνευματικούς καρπούς.

Ἔχουμε ἀνάγκη τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πού δίδεται σέ ἐκείνους πού προσεύχονται μέ ἐπιμονή καί πί-στη, πού κρούουν τή θύρα τοῦ ἐλέ-ους τοῦ Θεοῦ καί δέν ξεχνοῦν, ὅταν λάβουν τή χάρη, ὅταν ζήσουν τό θαῦμα, νά ἐκφράσουν τήν εὐχα-ριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη τους.

Εὔχομαι πατρικά καί ταπεινά διά πρεσβειῶν τῆς ἐφόρου τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, τῆς ὁποίας ἑορτάζουμε σήμε-ρα τό Γενέσιο, νά ἀξιωθοῦμε ἡ προ-σευχή μας νά δίδει καί σέ μᾶς τούς καρπούς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ πρός σωτηρία μας.

